

24. 7. 2025

ID: 119805

Exekuce

Uplynutí jakékoli lhůty, s níž zákon spojuje bezvyslednost exekuce (§ 55 odst. 7 a 11 ex. řádu), nemůže vést k zastavení exekuce v případech vymáhání tzv. privilegovaných pohledávek ve znění § 55 odst. 9 ex. řádu, mezi něž patří rovněž pohledávky z deliktu podle občanského zákoníku; exekuce bude za těchto okolností vedena bez omezení uvedenými zákonnými lhůtami. Okolnost, zda vymáhaná pohledávka vsutku představuje některou z výše vyjmenovaných výjimek, přitom zkoumá exekuční soud, a to na základě právního důvodu či podstaty takové pohledávky a obsahu exekučního titulu.

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp.zn.20 Cdo 3252/2024 ze dne 9.4.2025)

Nejvyšší soud rozhodl v exekuční věci oprávněné SYRMEX spol. s r. o., se sídlem v O.n.B., zastoupené JUDr. P.S., advokátem se sídlem v B., proti povinnému J. K., zastoupenému Mgr. P.H., LL.M., advokátem se sídlem v P., pro 520 000 Kč s příslušenstvím, vedené u soudní exekutorky Mgr. Marie Jeřelové, Exekutorský úřad Blansko, pod sp. zn. 210 EX 60/02, o dovolání povinného proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 19. srpna 2024, č. j. 17 Co 260/2024-184, tak, že dovolání se zamítá.

Z odůvodnění:

1/ Ve shora specifikované věci Krajský soud v Praze (dále „odvolací soud“) usnesením ze dne 19. 8. 2024, č. j. 17 Co 260/2024-184, změnil k odvolání oprávněné usnesení soudní exekutorky Mgr. Marie Jeřelové, Exekutorský úřad Blansko (dále „soudní exekutorka“), ze dne 19. 4. 2024, č. j. 210 EX 60/02-179, jímž soudní exekutorka zastavila exekuci nařízenou usnesením Okresního soudu v Nymburce ze dne 27. 2. 2002, č. j. Nc 5041/2002-7 (výrok I) a současně rozhodla o náhradě nákladů exekuce a nákladů řízení (výroky II až IV), tak, že se exekuce nezastavuje.

2/ Odvolací soud vyšel ze zjištění, že pověřená soudní exekutorka vede exekuci pod sp. zn. 210 EX 60/02 pro vymožení pohledávky ve výši 520 000 Kč s příslušenstvím podle vykonatelného rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 16. 10. 2001, č. j. 1 Cm 215/99-24 (dále „exekuční titul“) po původně pověřeném exekutorovi Mgr. Danielu Týčovi, jehož úřad ke dni 30. 4. 2017 zanikl. Exekuční titul měl po právní stránce základ v nároku na náhradu škody ve výši stanovené znaleckým posudkem podle ustanovení § 15 odst. 3 zákona č. [137/1995](#) Sb., o ochranných známkách, který byl zrušen ke dni 1. 4. 2024 zákonem č. [441/2003](#) Sb. (dále „zákon o ochranných známkách“), způsobenou zásahem povinného do práv z ochranné známky oprávněné. Posuzované exekuční řízení bylo zahájeno dne 25. 2. 2002 a doložka provedení exekuce nastala nabytím právní moci usnesení o nařízení exekuce dne 15. 5. 2002, tj. před 1. 1. 2022. V průběhu exekuce uplynula doba podle § 55 odst. 11 zákona č. [120/2001](#) Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti /exekuční řád/ a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále „ex. řád“), neboť v době posledních 12 let nedošlo ani k částečnému uspokojení vymáhané povinnosti a exekucí nebyla postižena nemovitá věc.

3/ Odvolací soud dospěl k závěru, že oprávněná patří mezi tzv. privilegované osoby ve smyslu § 55 odst. 9 ex. řádu, na jejichž pohledávky se nevztahují pravidla pro prodlužování doby bezvyslednosti ani celková doba pro zastavení exekuce podle § 55 odst. 11 ex. řádu. Chráněnými pohledávkami podle § 55 odst. 9 ex. řádu jsou mimo jiné pohledávky z deliktního jednání mající povahu náhrady

soukromoprávní újmy (škody nebo nemajetkové újmy, viz hlava III. zákona č. [89/2012](#) Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, dále rovněž „o. z.“).

4/ Usnesení odvolacího soudu napadl povinný dovoláním, jehož přípustnost spatřoval v tom, že rozhodnutí odvolacího soudu závisí na vyřešení právní otázky, která v rozhodování odvolacího soudu dosud nebyla vyřešena. Takovou otázkou je, zda „si odvolací soud na úkor povinného svým nesprávným výkladem práva ustanovení § 55 odst. 9 ex. řádu extenzivně rozšířil, když aplikoval na exekuční titul toto privilegované ustanovení, a to bez náležitého podkladu, když označil exekuční titul pro zmeškání jako delikt ní pohledávku dle občanského zákoníku, který jí ve skutečnosti ovšem není“.

5/ Dovolatel argumentoval tím, že v posuzovaném případě se nemohlo jednat o žádnou z vyjmenovaných tzv. privilegovaných pohledávek ve smyslu § 55 odst. 9 ex. řádu. Odvolacím soudem ohlášené porušení práva z ochranné známky nebylo nijak prokázáno, nadto „výrokem zakládajícím vykonávací právo, exekuci je prostá peněžitá pohledávka oprávněná za povinným dle obchodního práva“. Lze jen obtížně zpětně dovozovat, byť i per analogiam, že se jedná o delikt podle občanského zákoníku, „který nabyl účinnosti až dne 1. 1. 2013“ (správně má jít o den 1. 1. 2014 - pozn. odvolacího soudu), a to za stavu cca 23 let bezvýsledně trvající exekuce. Uplynutí maximální doby 12 let nepřerušeno trvání exekuce podle § 55 odst. 11 ex. řádu je důvodem pro zastavení exekuce bez ohledu na případný nesouhlas oprávněného nebo na složení zálohy na další vedení exekuce.

6/ Podle oprávněné je tvrzení dovolatele, že její pohledávka nemá právní základ v deliktu podle o. z., nepravdivé a účelově vědomě nesprávné. Exekuční titul pojednává o právu na náhradu škody podle zákona o ochranných známkách, a nejedná se proto o prostou peněžitou pohledávku podle obchodního práva. Nezaplacení náhrady škody podle zákona o ochranných známkách je postaveno na roveň pohledávce z deliktů podle o. z., jde-li o úmyslně zaviněné protiprávní jednání poškozující oprávněnou, tedy o vznik mimosmluvní (delikt ní) povinnosti k náhradě újmy.

7/ Nejvyšší soud jako soud dovolací rozhodl o dovolání povinného podle zákona č. [99/1963](#) Sb., občanský soudní řád, ve znění účinném od 30. 9. 2017 (srov. čl. II bod 2 zákona č. [296/2017](#) Sb., kterým se mění zákon č. [99/1963](#) Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. [292/2013](#) Sb., o zvláštních řízeních soudních, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony), dále „o. s. ř.“, a po zjištění, že dovolání proti pravomocnému usnesení odvolacího soudu bylo podáno k tomu legitimovaným účastníkem exekučního řízení (viz § 36 odst. 1 ex. řádu) ve lhůtě uvedené v ustanovení § 240 odst. 1 o. s. ř., dospěl bez jednání (§ 243a odst. 1 věta první o. s. ř.) k závěru, že dovolání sice je v otázce povahy nároku na náhradu škody vyplývající ze zákona o ochranných známkách v kontextu § 55 odst. 9 ex. řádu přípustné, neboť v těchto poměrech nebyla právní otázka v rozhodovací praxi odvolacího soudu dosud vyřešena (§ 237 o. s. ř.), není však opodstatněné.

8/ Podle § 15 odst. 3 zákona o ochranných známkách byla-li zásahem do práv z ochranné známky způsobena škoda, má poškozený právo na její náhradu. Byla-li tímto zásahem způsobena nemajetková újma, má poškozený právo na přiměřené zadostiučinění, které může spočívat v peněžitém plnění.

9/ Podle § 2910 o. z. škůdce, který vlastním zaviněním poruší povinnost stanovenou zákonem a zasáhne tak do absolutního práva poškozeného, nahradí poškozenému, co tím způsobil. Povinnost k náhradě vznikne i škůdci, který zasáhne do jiného práva poškozeného zaviněným porušením zákonné povinnosti stanovené na ochranu takového práva.

10/ Podle § 55 odst. 9 ex. řádu je oprávněný zproštěn od složení zálohy na další vedení exekuce, jde-li o exekuci k vymožení pohledávky na výživné pro nezletilé dítě, pohledávky za náhradní výživné podle jiného zákona, náhrady újmy způsobené poškozenému pracovním úrazem, nemocí z povolání,

ublížením na zdraví nebo trestným činem, pohledávky z deliktu podle občanského zákoníku, bezdůvodného obohacení, pohledávky školy nebo školského zařízení z veřejné služby poskytované podle školského zákona, nebo pokud by zastavení exekuce odporovalo dobrým mravům. Nevyplývá-li ze spisu opak, má se za to, že oprávněný od složení zálohy na další vedení exekuce podle věty první není zproštěn.

11/ V první řadě je třeba zmínit, že uplynutí jakékoli lhůty, s níž zákon spojuje bezvýslednost exekuce (§ 55 odst. 7 a 11 ex. řádu), nemůže vést k zastavení exekuce v případech vymáhání tzv. privilegovaných pohledávek ve znění § 55 odst. 9 ex. řádu, mezi něž patří rovněž pohledávky z deliktu podle občanského zákoníku; exekuce bude za těchto okolností vedena bez omezení uvedenými zákonnými lhůtami (srov. důvody usnesení Nejvyššího soudu ze dne 11. února 2025, sp. zn. 20 Cdo 2176/2024, přijaté ve věci nepřijatelnosti zastavení exekuce pro rozpor s dobrými mravy). Okolnost, zda vymáhaná pohledávka vskutku představuje některou z výše vyjmenovaných výjimek, přitom zkoumá exekuční soud, a to na základě právního důvodu či podstaty takové pohledávky a obsahu exekučního titulu.

12/ V poměrech posuzované věci má vymáhaná pohledávka základ v rozsudku pro zmeškání podle § 153b o. s. ř., kterým je implikována nespornost (nezpochybnitelnost) oprávněnou (jako žalobkyní) uváděných skutkových tvrzení ohledně porušení jejich práv na ochranu obchodního jména jako majitelky slovní a kombinované ochranné známky, byl-li z těchto nesporných skutkových tvrzení dovozen nárok na náhradu škody podle § 15 odst. 3 zákona o ochranných známkách.

13/ Rozhodnou právní otázku představuje, zda pro účely novely ex. řádu směřující k zastavení dlouhodobě bezvýsledných exekucí (srov. blíže usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26. června 2024, sp. zn. 20 Cdo 598/2024) lze pod pojem pohledávky označené ustanovením § 55 odst. 9 ex. řádu jakožto „deliktní podle občanského zákoníku“ zahrnout výhradně takové závazky z deliktů, jež se řídí příslušnými ustanoveními hlavy III o. z., tj. na které přímo dopadají ustanovení o náhradě majetkové a nemajetkové újmy (§ 2894 a násl. o. z.) či o zneužití a omezení soutěže (§ 2972 a násl. o. z.), anebo zda má jít obecně o deliktní pohledávky soukromoprávní povahy bez ohledu na pro jejich vznik relevantní právní úpravu, jak dovodil odvolací soud.

14/ Restriktivní výklad prosazovaný dovolatelem, podle kterého lze za privilegovanou deliktní pohledávku podle § 55 odst. 9 ex. řádu (bez zřetele na pozdější úpravu tohoto ustanovení ve smyslu zákona č. [255/2023](#) Sb., která nemá pro posouzení poměrů této věci žádný vliv) považovat pouze takovou, která se řídí i s ohledem na přechodná ustanovení režimem o. z., nemá primárně oporu v účelu novely ex. řádu provedené zákonem č. [286/2021](#) Sb., podle níž bylo jednoznačným záměrem stanovit časový rozsah marně vedených exekucí (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26. června 2024, sp. zn. 20 Cdo 598/2024), a to ve smyslu ryze procesním. Jinými slovy vyjádřeno, zákonodárce v ustanovení § 55 odst. 7 až 13 ex. řádu definoval ta exekuční řízení, jež mají být zastavena jako neúčelná a dlouhodobě bezdůvodně vedená, aniž by se jakkoli zaměřoval na otázku vzniku zde vymáhaných pohledávek; za rozhodný okamžik pro posouzení neúčelnosti exekuce totiž zákon určuje vyznačení doložky provedení exekuce (viz § 55 odst. 7 ex. řádu).

15/ Analogicky tomu nelze nalézat žádný rozumný důvod, pro který ostatně nesvědčí ani gramatický výklad zákona či úmysl zákonodárce vyjádřený v textu důvodové zprávy, aby legislativně přijatý termín „pohledávka z deliktu podle občanského zákoníku“ mohl být chápán výhradně v souvislosti s pohledávkami vzniklými po 1. lednu 2014, tj. za účinnosti o. z., a nikoli jako veškeré pohledávky vzniklé z deliktního jednání v soukromém právu, ať již jde o pohledávky vyplývající z porušení dobrých mravů (§ 2909 o. z.), zákona (§ 2910 o. z.), smluvní povinnosti (§ 2913 o. z.) či ze zneužití a omezení soutěže (§ 2972 a násl. o. z.). Nelze proto akceptovat požadavek povinného směřující k odlišnému exekučnímu zacházení s jeho dluhem oproti ostatním škodným závazkům, je-li argumentace dovolatele fakticky založena pouze na tom, že povinný způsobil škodu porušením

povinnosti vyplývající ze zvláštního zákona. Škoda způsobená před 1. 1. 2014 (před účinností o. z.) zásahem do práv z ochranné známky podle § 15 odst. 3 zákona o ochranných známkách odpovídá svou podstatou škodě způsobené porušením zákona podle § 2910 o. z., a povinnost k její náhradě tak představuje privilegovaný závazek ze soukromoprávního deliktu, ohledně něhož ustanovení § 55 odst. 9 ex. řádu neumožňuje zastavení exekuce po uplynutí lhůt, s nimiž zákon spojuje její bezvýslednost (§ 55 odst. 7 a 11 ex. řádu).

16/ Protože napadené usnesení odvolacího soudu je „věcně“ správné a žádné vady řízení nebyly zjištěny (ani dovolatelem tvrzeny), Nejvyšší soud ze shora uvedených důvodů bez jednání (§ 243a odst. 1 o. s. ř.) dovolání povinného podle § 243d odst. 1 písm. a) o. s. ř. zamítl.

Další články:

- [Smlouva o zápůjčce, insolvence](#)
- [Promlčení a ochrana spotřebitele](#)
- [Pozůstalost](#)
- [Pozůstalost](#)
- [Nezbytná cesta](#)
- [Nepominutelný dědic](#)
- [Náhrada škody zaměstnancem](#)
- [Likvidace dědictví](#)
- [Jistota](#)
- [Insolvenční řízení](#)
- [Exekuce](#)